

sygn. akt VII U 871/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

29 lipca 2021 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Kosicka

po rozpoznaniu 29 lipca 2021 r. na posiedzeniu niejawnym

odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

z 14 maja 2021 r., znak (...)

o świadczenie wyrównawcze

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. P. prawo do świadczenia wyrównawczego od maja 2021 r.

sygn. akt VII U 871/21

UZASADNIENIE

J. P. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) w W. z 14 maja 2021 r., znak (...), odmawiającej przyznania jej prawa do świadczenia wyrównawczego i wniosła o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do ww. świadczenia.

W uzasadnieniu stanowiska odwołująca się podkreśliła, że jest ona osobą represjonowaną, gdyż wraz z rodziną została przewieziona do S., gdzie przebywała 6 lat w okresie od 1940 r. do 1946 r. oraz posiada legitymację o niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (odwołanie, k. 3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania.

Uzasadniając stanowisko organ rentowy wskazał, że 10 maja 2021 r. J. P. złożyła wniosek o świadczenie wyrównawcze dla działacza opozycji antykomunistycznej/ osoby represjonowanej z powodów politycznych. Organ rentowy powołał się także na brzmienie art. 10d ust. 2 i ust. 3 ustawy z 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, który wskazuje, że do wniosku o świadczenie dołącza się dokumenty potwierdzające nadanie statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych. Ponadto organ rentowy zaznaczył, że zgodnie z art. 5 ust. 1 ww. ustawy status działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych potwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych przeciwko Narodowi Polskiemu. Wobec powyższego, w ocenie organu rentowego, z uwagi na fakt, że odwołująca do wniosku nie załączyła dokumentów potwierdzających status działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych zaskarżona decyzja jest prawidłowa (odpowiedź na odwołanie, k. 5 a.s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. P. urodzona (...) decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 10 maja 1993 r. ma przyznaną emeryturę od 3 marca 1993 r. (decyzja ZUS z 10 maja 1993 r., k. 14 tom I a.e.).

9 czerwca 1993 r. Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych wydał zaświadczenie stwierdzające, że J. P. w okresie od kwietnia 1940 r. do marca 1946 r. łącznie przez okres 6 lat była deportowana do (...). Zaświadczenie uprawnia do ulg i świadczeń określonych w ustawie z 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. nr 17 poz. 75 z późn. zm.). Powyższe okoliczności zostały potwierdzone dodatkowo pismem Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z 22 lipca 2021 r., w którym organ ten wskazał, że J. P. posiada status osoby represjonowanej z tytułu przymusowej deportacji do ZSRR w okresie od kwietnia 1940 r. do marca 1946 r. (zaświadczenie nr (...), k. 18 – 19 tom I a.e., pismo Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z 22 lipca 2021 r., k. 12 a.s.).

10 maja 2021 r. J. P. złożyła w ZUS wniosek o przyznanie świadczenia wyrównawczego dla osoby represjonowanej. Do przedmiotowego wniosku J. P. dołączyła m.in. wyciąg z archiwum państwowego dotyczący wwiezienia jej wraz z rodziną do ZSRR w 1940 r., a także kserokopię zaświadczenia Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z 9 czerwca 1993 r. (wniosek z 10 maja 2021 r. wraz z załącznikami, k. 54-59 a.e.).

14 maja 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. wydał decyzję, znak (...) w której odmówił J. P. prawa do świadczenia wyrównawczego ponieważ nie posiada statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych (decyzja ZUS - k. 60 a.e.).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie w/w dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych odwołującej się.

W ocenie sądu, zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający do wydania orzeczenia na posiedzeniu niejawnym, na podstawie art. 148 ¹§ 1 k.p.c., albowiem sąd uznał - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. P. było uzasadnione.

Zgodnie z art. 10a ustawy z 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1255) prawo do świadczenia wyrównawczego przysługuje osobie uprawnionej pobierającej emeryturę lub rentę inwalidzką albo rentę z tytułu niezdolności do pracy albo rentę rodzinną, zwaną dalej "rentą", w kwocie niższej niż 2450 zł miesięcznie. Świadczenie wyrównawcze przysługuje w kwocie stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą, o której mowa w ust. 1, a kwotą emerytury lub renty (ust. 2).

Osobą uprawnioną w myśl ww. ustawy jest działacz opozycji antykomunistycznej lub osoba represjonowana z powodów politycznych o potwierdzonym statusie działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych (art. 7 ust.). Status działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych potwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych po stwierdzeniu przez Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (art. 5 ust. 1).

W ocenie sądu, treść art. 10a ust. 1 ww. ustawy nie pozostawia przy tym wątpliwości, że warunkiem przyznania świadczenia wyrównawczego jest fakt pobierania przez wnioskodawcę konkretnych, sprecyzowanych w tym przepisie świadczeń oraz posiadanie statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych.

Odwołująca ma przyznane prawo do emerytury na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 10 maja 1993 r., a ponadto posiada status osoby represjonowanej z powodów politycznych w z tytułu przymusowej deportacji do ZSRR w okresie od kwietnia 1940 r. do marca 1946 r. stwierdzonego zaświadczeniem nr (...) wydanym na podstawie decyzji Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z 9 czerwca 1993 r. w związku z realizacją ustawy z 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.

W kontekście powyższego sąd stanął na stanowisku, że odwołująca spełnia wszystkie warunki uprawniające do przyznania jej prawa do świadczenia wyrównawczego zgodnie z art. 10a ust. 1 ww. ustawy. Z kolei, zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2021r. poz. 291) świadczenia wypłaca się, poczynając od dnia powstania prawa do świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Mając na względzie powyższe ustalenia, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał J. P. prawo do świadczenia wyrównawczego od maja 2021 r.